

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. A. SKUNDO**

2026 m. liepos 30 d. Nr. S-2026/174 (7-2026/129)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės (pranešėja) ir Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo A. A., toliau – Pareiškėjas) 2026-06-16 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, centrinis mokesčių administratorius) 2026-05-27 sprendimo Nr. 1AE-148 (toliau – skundžiamas sprendimas, Sprendimas). Pareiškėjas, Muitinės departamento atstovė B. B. ir vertėjas C. C. dalyvavo 2026-07-14 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėjas prašo Komisijos: 1) panaikinti skundžiamą Muitinės departamento sprendimo dalį dėl Pareiškėjo ir įmonės „A“; 2) pripažinti, kad Pareiškėjo įmonė neatsako nei kaip vežėja, nei kaip skolininkė dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros; 3) ištirti kartu su skundu pateiktus papildomus dokumentus; 4) atlikti papildomą tyrimą, t. y. kreiptis į „B“, UAB „C“, „D“ su prašymu paaiškinti, kas buvo faktinis vežėjas ginčo situacijoje. Jeigu Komisija netenkintų pirmiau išvardintų prašymų, Pareiškėjas prašo Komisijos panaikinti skundžiamą Muitinės departamento sprendimo dalį ir perduoti Pareiškėjo skundą mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, atsižvelgiant į kartu su skundu pateiktus naujus įrodymus.

Byloje nustatyta, kad Klaipėdos teritorinė muitinė (toliau – Klaipėdos TM) 2026-03-02 sprendimu Nr. 1E(LM18)-196 (toliau – Klaipėdos TM 2026-03-02 sprendimas) dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros, įformintos prekėms, deklaruotoms tranzito deklaracija Nr. 25LTLU90000CFDC8K7 (2025-08-26) (toliau – Tranzito deklaracija), pripažino tranzito procedūros vykdytoją – UAB „C“ ir CMR važtaraštyje Nr. 4322 (2025-08-25) (toliau – CMR važtaraštis) nurodytą vežėją – A. A. įmonę „A“ solidariais skolininkais muitinei bei įpareigojo sumokėti mokestinę prievolę muitinei, kurios dydis: 14 242 Eur maito, 32 898 Eur importo PVM, 295 Eur maito delspinigių, 1 557 Eur PVM delspinigių. Taip pat už padarytą mokestinį pažeidimą, atsižvelgus į nustatytas atsakomybę sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes, į solidarią skolininkų atsakomybę, UAB „C“ skirta 17 678 Eur bauda, A. A. įmonei „A“ skirta 26 516 Eur bauda.

Skunde nurodoma, kad tikroji prekių vežėja buvo įmonė „B“ (toliau – Bendrovė). Pareiškėjas teigia, kad ginčo situacijoje jis tik kaip fizinis asmuo atliko vairuotojo funkcijas kito subjekto – Bendrovės naudai. Skunde pabrėžiama, kad Pareiškėjas nesudarė jokios vežimo sutarties kaip verslininkas, vykdamas ūkinę veiklą „A“ pavadinimu; nevykdė šio vežimo savo vardu, neveikė kaip savarankiškas vežėjas; vežėjo statusas jam buvo klaidingai priskirtas vien

todėl, kad Pareiškėjas per klaidą panaudojo savo individualios veiklos „A“ antspaudą CMR važtaraštyje.

Skunde išvardinti dokumentai (Bendrovės 2026-06-16 pareiškimas, susirašinėjimas dėl transporto užsakymo, transporto užsakymas Nr. 223654, 2025-09-02 el. susirašinėjimas dėl užsakymo pakeitimo, patikslintas transporto užsakymas Nr. 233654), kuriuos Pareiškėjas teikia kartu su skundu Komisijai ir kurie, jo teigimu, patvirtina aplinkybę, jog Pareiškėjas veikė tik kaip vairuotojas Bendrovės naudai, faktinis vežėjas buvo Bendrovė, o „A“ antspaudas buvo panaudotas per klaidą. Skunde pabrėžiama, kad šie dokumentai buvo gauti tik po skundžiamo Muitinės departamento sprendimo priėmimo, todėl Pareiškėjas negalėjo pateikti jų anksčiau.

Kartu su skundu Pareiškėjo pateiktame Bendrovės 2026-06-16 pareiškime nurodoma, jog būtent ji buvo faktinis vežėjas pagal CMR važtaraštį, o Pareiškėjas atliko tik vairuotojo funkcijas Bendrovės naudai ir neveikė kaip savarankiškas vežėjas, vykdamas veiklą pavadinimu „A“. Pareiškime taip pat nurodyta, kad „A“ spaudo panaudojimas vežimo dokumentuose neatspindėjo faktinio vežėjo statuso ir buvo klaida.

Pareiškėjas Komisijai pateikė el. susirašinėjimą dėl transporto užsakymo, iš kurio matyti, kad vežimas buvo derinamas su Bendrove, o ne su Pareiškėjo įmone „A“. Šiame susirašinėjime taip pat buvo pateikti Bendrovės duomenys apie transporto priemonę, priekabą ir vairuotoją, vežimo sąlygas.

Pareiškėjas teigia, kad Komisijai pateiktame transporto užsakyme Nr. 223654 nurodyta, jog vežimas buvo susijęs su prekių pakrovimu 2025-08-25 UAB „C“ ir iškrovimu Taline, o Pareiškėjas buvo nurodytas kaip „driver“ (t. y. vairuotojas).

Skunde pabrėžiama, kad iš 2025-09-02 el. susirašinėjimo matyti, jog transporto užsakymas buvo sukurtas vairuotojo (Pareiškėjo) įmonei, todėl buvo prašoma pakeisti transporto užsakymą nurodant vežėju Bendrovę. Pareiškėjas Komisijai pateikė ir patikslintą transporto užsakymą Nr. 223654, kuriame vežėju nurodyta Bendrovė ir palikti Pareiškėjo, kaip vairuotojo, duomenys.

Pareiškėjas prašo įvertinti kartu su skundu pateiktus dokumentus ir atlikti papildomą įrodymų tyrimą, t. y. kreiptis tiesiogiai į Bendrovę, UAB „C“ ir „D“, t. y. asmenis, kurie organizavo ir / arba vykdė ginčo vežimą ir gali patvirtinti Pareiškėjo teiginius, jog jis buvo tik vairuotojas, o faktinis vežėjas buvo Bendrovė.

Pareiškėjo teigimu, 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 233 straipsnio 3 dalies, 79 straipsnio 3 dalies a punkto ir 84 straipsnio nuostatos gali būti taikomos tik faktiniam vežėjui, bet ne vairuotojui. Kartu su skundu pateikti dokumentai, Pareiškėjo tvirtinimu, įrodo, kad minėtos Sąjungos muitinės kodekso nuostatos Pareiškėjo atžvilgiu buvo pritaikytos nepagrįstai, todėl Muitinės departamento sprendimas šioje dalyje turi būti panaikintas.

Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu patvirtino Klaipėdos TM 2026-03-02 sprendimo Nr. 1E(LM18)-196 dalį, kuria nuspręsta A. A. įmonę „A“ pripažinti solidaria skolininke.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas, nesutikdamas su Klaipėdos TM sprendimo dalimi, kuria Pareiškėjo įmonė „A“ pripažinta prekių, deklaruotų Tranzito deklaracijoje, vežėja, solidaria skolininke muitinei ir su apskaičiuota mokestine prievole bei skirta bauda, pateikė skundą Muitinės departamentui.

Muitinės departamentas, nustatęs, kad Pareiškėjo pateiktas skundas neatitinka Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 153 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyto reikalavimo (Pareiškėjas skunde nurodė aplinkybes, kad nebuvo prekių vežėjas, kuriomis grindžia savo reikalavimą, tačiau nepateikė tai patvirtinančių įrodymų),

2026-04-15 sprendimu Nr. 1AE-106 nustatė Pareiškėjui terminą skundo trūkumams pašalinti ir nurodė pateikti skundo aplinkybes patvirtinančius įrodymus, atitinkančius MAJ 153 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Pareiškėjas nustatytų skundo trūkumų nepašalino, todėl Pareiškėjo skundas (su trūkumais) buvo išnagrinėtas iš esmės.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad 2025-08-26 Klaipėdos TM Malkų įlankos jūrų uosto poste prekės – užšaldyti aliaskinių menkių ikrai (*Gadus chalcogrammus*) (toliau – prekės) (prekės kodas 0303 91 90, bruto masė 20480 kg, neto masė 19350 kg, pakuočių skaičius 860), deklaruotoms Tranzito deklaracija, buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra. Siuntėjas/tranzito procedūros vykdytojas – UAB „C“, gavėjas – OOO „E“ (Ukraina); CMR važtaraštyje nurodytas vežėjas – A. A. (Pareiškėjo) įmonė „A“ (Lenkija); paskirties muitinės įstaiga – Dorohusk Oc Drogowy (PL302060); tranzito terminas – 2025-08-31. Per nustatytą terminą Klaipėdos TM Nacionalinės tranzito kontrolės sistemos (toliau – NTKS) priemonėmis negavusi patvirtinimo, kad prekės pateiktos paskirties muitinės įstaigai, pradėjo tyrimą.

Muitinės departamentas nurodo, kad tyrimo metu iš paskirties muitinės įstaigos NTKS priemonėmis 2025-09-22 gautas atsakymas (CD143A) „Gabenimas nežinomas“ (kodas – 1). Klaipėdos TM apie atliekamą tyrimą dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros informavo tranzito procedūros vykdytoją, kuris raštais Nr. MT-25-10-41 (2025-10-16), Nr. MT-25-10-42 (2025-10-17), Nr. MT-26-01-03 (2026-01-14) pateikė dokumentų: sąskaitos Nr. 20257-1 (2025-08-25), veterinarijos sertifikato Nr. (duomenys neskelbtini) (2025-08-25), CMR važtaraščio Nr. 4322 (2025-08-25) kopijas ir informavo, kad krovinys sulaikytas Lenkijos Respublikos teritorijoje. Taip pat informavo, kad Lenkijos Respublikos teisėsaugos institucijos pradėjo ikiteisminį tyrimą dėl šio įvykio ir kad priimtas prokuroro sprendimas pradėti baudžiamąją bylą.

Skundžiamame sprendime pabrėžiama, kad tyrimo metu Klaipėdos TM raštu Nr. (1.17Mr)11DE-8820 (2025-10-30) kreipėsi į CMR važtaraštyje nurodytą vežėją – Pareiškėjo įmonę „A“ dėl tyrimui reikalingos informacijos pateikimo ir prašė nurodyti, kam prekė buvo pristatyta bei jos buvimą vietą, tačiau atsakymas nebuvo gautas. Tyrimo metu Lenkijos Respublikos muitinei buvo pateikta užklausa, ar prekės, kurioms įforminta tranzito procedūra pagal Tranzito deklaraciją, buvo pateiktos ir deklaruotos. Atsakydama, 2026-01-05 Lenkijos Respublikos muitinė informavo, kad neturi dokumentų ir informacijos apie prekes, deklaruotas minėtoje tranzito deklaracijoje. Klaipėdos TM apie numatomą priimti sprendimą dėl mokestinės prievolės muitinei atsiradimo raštu Nr. (1.17 Mr)11DE-682 (2026-01-23) informavo tranzito procedūros vykdytoją ir minėtame CMR važtaraštyje nurodytą prekių vežėją (Pareiškėją). Atsakydamas tranzito procedūros vykdytojas 2026-02-19 raštu Nr. MT-26-02-15 informavo, kad papildomų dokumentų ar informacijos neturi ir nuomonės dėl numatomo priimti sprendimo nepateikė. Iš prekių vežėjo (Pareiškėjo) atsakymas nebuvo gautas.

Taigi, įvertinusi tyrimo metu nustatytas aplinkybes, gautą informaciją ir dokumentus bei atsižvelgusi į tai, kad nebuvo pateikti alternatyvūs tranzito procedūros įvykdymą įrodantys dokumentai, atitinkantys 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 95/2015, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (toliau – įgyvendinimo reglamentas), 312 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus reikalavimus, Klaipėdos TM 2026-03-02 sprendime konstatavo, kad nebuvo pateikti įrodymai, jog prekei, deklaruotai Tranzito deklaracijoje, taikytą tranzito procedūrą būtų galima laikyti užbaigta bei pripažino tranzito procedūros vykdytoją ir vežėją solidariais skolininkais, įregistravo ir įpareigojo sumokėti apskaičiuotą mokestinę prievolę muitinei.

Muitinės departamento sprendime cituojamos Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1–3 dalių nuostatos ir nurodoma, kad vadovaujantis šiomis nuostatomis, už

tinkamą tranzito procedūros vykdymą gali būti atsakingi keli asmenys (įskaitant vežėją), o jų pareigos laikomos įvykdytomis ir tranzito procedūra užbaigta, kai prekės, kurioms buvo įforminta tranzito procedūra, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai (per nustatytą terminą pateikiamos paskirties muitinės įstaigai).

Vadovaujantis 1956-05-19 Tarptautinio krovinių vežimo keliais sutarties konvencijos (CMR) (toliau – CMR konvencija) 4 straipsniu, krovinių vežimo sutartį patvirtinantis dokumentas yra važtaraštis. Važtaraščio nebuvimas, pametimas ar neteisingas užpildymas neturi įtakos nei sutarčiai, nei sutarties veikimui. CMR konvencijos 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad važtaraštis yra vežimo sutarties sudarymo patvirtinimas, taip pat įrodymas, kad krovinių vežėjo dispozicijon yra perėjęs iki tol, kol bus įrodyta priešingai.

Skundžiamame sprendime nurodoma, kad nagrinėjamu atveju Klaipėdos TM, remdamasi CMR važtaraščio duomenimis, nustatė, kad prekių, deklaruotų Tranzito deklaracija, vežėja yra A. A. (t. y. Pareiškėjo) įmonė „A“. Muitinės departamentas pažymi, kad CMR važtaraščio 16 ir 23 langeliuose (šiuose langeliuose nurodomi vežėjo, vairuotojo duomenys) nurodytas A. A. įmonės „A“ spaudas. Skundžiamame sprendime akcentuojama, kad Klaipėdos TM tyrimo metu raštais (2025-10-30 raštu Nr. (1.17Mr)11DE-8820 ir 2026-01-23 raštu Nr. (1.17 Mr)11DE-682) kreipėsi į Pareiškėjo įmonę „A“ dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros, tačiau atsakymas nebuvo gautas. Muitinės departamentas pabrėžia, kad Pareiškėjas skundą dėl Klaipėdos TM sprendimo atsiuntė iš to paties elektroninio pašto adreso (duomenys neskelbtini), į kurį Klaipėdos TM tyrimo metu siuntė minėtus raštus dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros. Atsižvelgiant į tai, Muitinės departamentas vertino, kad priešingai nei Pareiškėjas teigia skunde, Klaipėdos TM tyrimo metu aiškinosi aplinkybes, susijusias su prekių vežimu, teikė pranešimą Pareiškėjo įmonei „A“ apie ketinimą priimti sprendimą dėl mokestinės prievolės atsiradimo, tačiau Pareiškėjo įmonė neteikė jokios informacijos ir įrodymų, paneigiančių CMR važtaraštyje spaudu patvirtintą įmonės „A“ vežėjo statusą.

Skundžiamame sprendime pažymima, kad Pareiškėjas ir pateiktame skunde Muitinės departamentui savo teiginių, kad įmonė „A“ nebuvo prekių vežėja, nepagrindė jokiais faktais įrodymais. Muitinės departamentas nustatė Pareiškėjui terminą skundo trūkumams pašalinti, t. y. nurodė pateikti skundo aplinkybes patvirtinančius įrodymus (kaip pvz., įrodymus, kad Pareiškėjas veikė kaip vairuotojas Bendrovės naudai; kad Bendrovė buvo prekių vežėja; kad CMR važtaraštyje per klaidą buvo nurodytas A. A. „A“ antspaudas ir pan.), tačiau Pareiškėjas atsakymo nepateikė. Taigi, Pareiškėjas, nesutikdamas su Klaipėdos TM sprendimu, nepateikė dokumentais pagrįstų įrodymų, koks teisinis santykis siejo jo įmonę su prekių vežimu.

Muitinės departamentas pažymi, kad nagrinėjamu atveju nėra ginčo dėl to, kad prekės, deklaruotoms Tranzito deklaracija, įforminta Sąjungos tranzito procedūra, nebuvo užbaigta. Muitinės departamento vertinimu, Pareiškėjo įmonė „A“ pagrįstai pripažinta skolininke, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a punktu, t. y. dėl to, kad neįvykdė savo, kaip prekių vežėjo pareigų, nustatytų Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 3 dalyje.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas naikintinas, o Pareiškėjo skundas perduotinas nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas tarp Pareiškėjo ir Muitinės departamento kilo dėl Pareiškėjo įmonės „A“ pripažinimo skolininke muitinei pagrįstumo, Muitinės departamentui skundžiamu sprendimu patvirtinus Klaipėdos TM 2026-03-02 sprendimo dalį, kuria nuspręsta A. A. įmonę „A“ pripažinti solidaria skolininke, konstatavus, kad prekės, deklaruotoms Tranzito

deklaracijoje, taikyta Sąjungos tranzito procedūra nebuvo užbaigta. Klaipėdos TM 2026-03-02 sprendimu solidariais skolininkais buvo pripažinti tranzito procedūros vykdytojas (UAB „C“) ir vežėjas (Pareiškėjo įmonė „A“), jie įpareigoti sumokėti apskaičiuotą mokestinę prievolę muitinei: 14 242 Eur muto, 32 898 Eur importo PVM, 295 Eur muto delspinigių, 1 557 Eur PVM delspinigių bei skirtas baudas – UAB „C“ 17 678 Eur, Pareiškėjo įmonei „A“ 26 516 Eur.

Pareiškėjas nesutinka su skundžiamu sprendimu ir tvirtina, kad Pareiškėjo įmonė „A“ nepagrįstai pripažinta prekių, deklaruotų Tranzito deklaracijoje, vežėja ir, atitinkamai, solidaria skolininke muitinei. Komisija pažymi, kad Pareiškėjas skunde neišdėstė argumentų ir nepareiškė reikalavimų dėl prekių muitinės vertės nustatymo, taip pat dėl apskaičiuotos mokestinės prievolės muitinei bei su ja susijusių delspinigių ir baudų sumų aritmetinio apskaičiavimo. Pareiškėjo išdėstyti konkretūs argumentai ir reikalavimai apsprendžia šio mokestinio ginčo ribas, todėl Komisija nagrinėja ginčą jo ribose.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad Klaipėdos TM Pareiškėjo įmonę „A“ pripažino prekių, deklaruotų Tranzito deklaracija, vežėja remdamasi tuo, kad ši įmonė (adresas (duomenys neskelbtini), identifikacinis kodas (duomenys neskelbtini)) nurodyta kaip vežėja CMR važtaraštyje¹.

Skundžiamame sprendime pabrėžiama, kad dar tyrimo metu Klaipėdos TM 2025-10-30 raštu kreipėsi į CMR važtaraštyje nurodytą vežėją – Pareiškėjo įmonę „A“, dėl tyrimui reikalingos informacijos pateikimo, tačiau atsakymas nebuvo gautas.

Vadovaudamasi Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a punktu, kuriame nurodoma, kad skolininku laikomas asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas bei 84 straipsniu, kuriame nurodoma, kad jeigu importo ar muto sumą, atitinkančią vieną skolą muitinei, privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tokią skolą, Klaipėdos TM solidariais skolininkais pripažino tranzito procedūros vykdytoją – UAB „C“ ir krovinio vežėją – A. A. įmonę „A“. Pažymėtina, kad Klaipėdos TM 2026-01-23 raštu informavo krovinio vežėją A. A. įmonę „A“ apie numatomą priimti sprendimą dėl mokestinės prievolės muitinei atsiradimo, tačiau atsakymo negavo.

Skundžiamame sprendime atkreiptas dėmesys į tai, kad nors į Klaipėdos TM 2025-10-30 ir 2026-01-23 paklausimus nebuvo atsakyta, tačiau Pareiškėjas skundą dėl Klaipėdos TM 2026-03-02 sprendimo Muitinės departamentui atsiuntė iš to paties elektroninio pašto adreso (duomenys neskelbtini), į kurį buvo siunčiami ir minėti paklausimai.

Todėl Komisija sutinka su Muitinės departamento atstovės Komisijos 2026-07-14 posėdžio metu išsakyta pozicija, kad tiek Klaipėdos TM 2026-03-02 sprendimas, tiek ir skundžiamas sprendimas yra teisėti ir pagrįsti, kadangi iki šių sprendimų priėmimo Pareiškėjas nebendradarbiavo, o papildomus dokumentus pateikė tik su skundu Komisijai.

Komisijos posėdžio metu Pareiškėjas pažymėjo, kad elektroninius laiškus lietuvių kalba gavo, bet nesuprato apie ką jie, ir kadangi tuo pat metu buvo apklausiamas Lenkijos teritoriniame komisariate, jam buvo paaiškinta, kad visa informacija bus išsiųsta į Lietuvą, be to, Pareiškėjas paaiškino, kad gaudavo el. laiškus ir iš Ukrainos įmonės ir iš Lietuvos įmonės, bet visiems atsakydavo, kad už krovinį atsakingas ne jis, o Bendrovė, ir kad būtent su ja būtų susisiekiama. Pareiškėjas nurodė, kad jis net negalėjo atskirti, kurie laišškai buvo gauti iš Lietuvos muitinės įstaigų.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad:

- skundžiamame sprendime paliktos klaidingai Klaipėdos TM nustatytos faktinės aplinkybės, kad Pareiškėjo įmonė „A“ buvo prekių, kurioms taikyta Sąjungos tranzito procedūra, vežėjas, kadangi faktinis vežėjas buvo Bendrovė (t. y. „B“), o Pareiškėjas atliko tik vairuotojo funkcijas šios Bendrovės naudai, t. y. neveikė kaip savarankiškas vežėjas;

¹ CMR važtaraščio 16 ir 23 langeliuose (šiuose langeliuose nurodomi vežėjo, vairuotojo duomenys) nurodytas A. A. įmonės „A“ spaudas.

- Pareiškėjo įmonės „A“ spaudas, esantis CMR važtaraštyje, muitinei buvo pakankamas pagrindas pripažinti įmonę vežėja, nors vežėjo statusas turi kilti iš faktinių vežimo teisinių santykių, o ne vien iš formalaus įrašo dokumente;

- Įmonės „A“ antspaudas CMR važtaraštyje panaudotas per klaidą;

- Klaipėdos TM sprendimas patvirtintas skundžiamu sprendimu, tinkamai nenustačius, kas iš tikrųjų priėmė transporto užsakymą, kas organizavo vežimą, kas prisiėmė sutartinę atsakomybę už transportą, kieno vardu veikė vairuotojas ir kuris subjektas faktiškai vykdė vežimą kaip vežėjas.

Kartu su skundu Pareiškėjas pateikė papildomus dokumentus (su vertimais į lietuvių kalbą):

1) **Bendrovės 2026-06-16 pareiškimą**, kuriame nurodoma, jog vežimo, kuriam taikomas CMR važtaraštis, faktinis vežėjas buvo Bendrovė, Pareiškėjas šiame vežime atliko tik vairuotojo funkcijas Bendrovės naudai ir neveikė kaip savarankiškas vežėjas, o individualios veiklos „A“ antspaudas panaudojimas vežimo dokumentuose neatspindėjo tikrojo vežėjo statuso ir buvo klaida;

2) **Susirašinėjimą el. paštu** dėl transporto užsakymo, kuriame pateikiamas ir **transporto užsakymo dokumentas Nr. 223654** (kuriame vairuotoju nurodomas Pareiškėjas) bei **patikslintas transporto užsakymo dokumentas Nr. 223654** (kuriame papildomai nurodoma, kad vežėjas yra Bendrovė, pastarajai paaiškinus, kad pirminis dokumentas buvo suformuotas vairuotojo įmonei „A“, nors vežėjas yra Bendrovė).

Komisija 2026-07-23 iš Pareiškėjo gavo papildomus, Pareiškėjo vertinimu, ginčui reikšmingus dokumentus:

1) **2025-11-04 susitarimą-užsakymą** tarp įmonės „A“, atstovaujamos Pareiškėjo, ir Bendrovės, kuriuo Bendrovė įsipareigojo suteikti vairuotojo paslaugas maršrutu (duomenys neskelbtini), laikotarpiu nuo 2025-11-04 iki 2025-11-07. Paslaugos kaina – 380 Eur. Sutartis pasirašyta abiejų įmonių;

2) **2025-11-10 pareiškimą dėl kompensacijos**, t. y. priešpriešinių reikalavimų įskaitymo sutartį, kuria buvo įskaityti priešpriešiniai įmonės „A“ ir Bendrovės reikalavimai, t. y. 380 Eur pagal 2025-11-04 sutartį-užsakymą ir 1600 Lenkijos zlotų pagal 2025-08-24 sutartį-užsakymą. Atlikus priešpriešinių reikalavimų įskaitymą, tarpusavio skolų neliko;

3) **2025-08-24 susitarimą-užsakymą vairuotojui**, tarp Bendrovės (Užsakovas) ir Pareiškėjo (Užsakymo vykdytojas – vairuotojas), kuriuo Pareiškėjas įsipareigojo suteikti transporto paslaugas laikotarpiu nuo 2025-08-24 iki 2025-08-26. Paslaugos kaina – 1600 Lenkijos zlotų. Sutartis pasirašyta Bendrovės ir Pareiškėjo (kaip fizinio asmens).

Komisija pažymi, kad 2026-07-23 iš Pareiškėjo gauti papildomi prie skundo nepridėti dokumentai yra surašyti lenkų kalba. Susisiekusi su Pareiškėju Komisija išsiaiškino, kad šie dokumentai šiuo metu verčiami į lietuvių kalbą ir bus pateikti Komisijai, todėl Komisija, gavusi vertimus, įsipareigoja nedelsiant juos pateikti Muitinės departamentui.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Komisija, kaip mokesčinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjanti institucija, tikrindama ir vertindama Komisijai pateiktus naujus įrodymus, pažeistų MAĮ 155 straipsnio 6 dalies ir 159 straipsnio 2 dalies reikalavimus, nes, tik Komisijai atsižvelgus į šiuos dokumentus ir juos kaip įrodymus įvertinus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, o taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskųsti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą. Atsižvelgus į tai, ginčo byloje pateikti nauji įrodymai pirmiausiai turi būti vertinami centrinio mokesčių administratoriaus.

Pažymėtina, jog tokios praktikos laikosi ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), kuris 2006-01-31 nutartyje adm. byloje Nr. A-8-738/2006,

vertindamas MAJ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skųsti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos (MAJ 155 straipsnio 6 dalis) paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui. LVAT, aiškindamas MAJ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą dėl Komisijai pateikiamų naujų įrodymų vertinimo (LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005), nurodė, kad šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus. Minėtos normos pažeidimas laikytinas esminiu mokestinio ginčo nagrinėjimo procedūros pažeidimu.

MAJ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktu Komisijai yra suteikta teisė perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. LVAT praktikoje (2008-02-14 nutartis adm. byloje Nr. A-438-163/2008, 2009-05-04 nutartis adm. byloje Nr. A-438-563/2009, 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2765/2011) nuosekliai yra laikomasi pozicijos, kad pagrindas mokestinį ginčą grąžinti mokesčių administratoriui vertinti pakartotinai (pakartotinai nagrinėti skundą ar atlikti pakartotinį patikrinimą) yra tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokestinio ginčo, pašalinimu (pavyzdžiui, iš naujo pakartoti tam tikras administracines procedūras, surinkti papildomų įrodymų, ištirti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.).

Nagrinėjamu atveju Komisijai, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjančiai institucijai, įvertinus ir atsižvelgus į jai naujai pateiktus įrodymus (dokumentus), centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis šiuos įrodymus patikrinti, taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui (LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005, 2006-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A-8-738/2006), kas iš esmės gali trukdyti priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo.

Atitinkamai, Komisija, atsižvelgdama į pirmiau išdėstytą bei įvertinusi byloje pateiktų naujų įrodymų (Bendrovės 2026-06-16 pareiškimą, susirašinėjimą dėl transporto užsakymo, transporto užsakymą Nr. 223654, 2025-09-02 el. susirašinėjimą dėl užsakymo pakeitimo, patikslintą transporto užsakymą Nr. 223654, 2025-11-04 susitarimą-užsakymą, 2025-11-10 pareiškimą dėl kompensacijos ir 2025-08-24 susitarimą-užsakymą vairuotojui), kurie nebuvo pateikti Muitinės departamentui priimant skundžiamą sprendimą, turinį, daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju, siekiant priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl Pareiškėjo įmonės „A“ pripažinimo ar nepripažinimo prekių vežėja ir skolininke dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros, yra būtina įvertinti byloje papildomai pateiktus dokumentus. Papildomai pasisakyti, kad, esant galimybei, muitinėms bendradarbiaujant, yra tikslinga įvertinti surinktos baudžiamosios bylos duomenis.

Komisija konstatuoja, kad Muitinės departamento skundžiamas sprendimas yra naikintinas dėl naujai pateiktų įrodymų, o Pareiškėjo skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas turėtų įvertinti Komisijai pateiktus naujus dokumentus ir iš naujo spręsti klausimą dėl Pareiškėjo įmonės „A“ pripažinimo skolininke muitinei pagrįstumo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-05-27 sprendimą Nr. 1AE-148 ir Pareiškėjo skundą perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė